Гражданство (то) състояние на гражданина, получи право на гражданство.

Граване (то) в. Гражане.

Граване, чаш, гл. несвр. в. Гражам и Гръча. Вж. и предграване

Грана, ем, гл. свр. 1) викам гри, гръ 2) ~~говоря, казвам граничаха от горе~~

Гракнувам, гл. учащ. и целов. гракнувам ти из ума...

Гракнуване (то) от гракнувам.

Грамада (та) в. Грчмада.

Грамаден, дна, дно, — и (та) 1) много д. дъгр, голям, грамадно ~~гра~~ здание в. кулата. 2) който живее в' грамада, зимя грамадна от товари § зна, хаплива.

Грамадница (та), също грамадна в' 2- значение, зъмня грамадница

Грамуда (та) 1) грамада. 2) купчина, буци прич на нива, в. грудва. вж. да се залъ дръ с' грамуда, буци

Грамв (та) вмр. Грам, Гранка. в' черков. книги под книги, глава, отделение. 1) блъ, наедъ. 2) отделение на фрази, книги от правда. 2) клон.

Грана (та) в. Гранка, Граче, Гранчк.

Гранка (та) 1) вдъка, вдъка, клонче: (чит.) уроци Гранка пасмика. пс. 2) книга, тръговска ~~на~~ спомено на арпин или тръговска и много съставя една гранка, гранчо и гранчк. 3) в. ~~гр~~ Грам, в' черков. книги

Грани гл. безлич. написва, сламина на по нагрянва.

Грано (то) в. Грам и Грана. Черк. Граносе Грано граносе, — краограносе. Σίχος.

Гранов (то) в. Грахово.

Грата (та) страничка по лицето, нещо на марката или от каква дас друга тъка. в. ~~рата~~ и Храта.

Гратавина (та) страничката от грата.

Гратав, ва, о, — и (тъ) който има на лицето си много грати от сламица, дармо сурамия, решетник, лицето му на решето от грати. 2) наравен, нагладък, в. Хратав.

Гратина, в. Гратавина

Грах (тъ) растение и плод. pisum, 2) ята, пригонвено от грах. 3) боб, грасул, ~~казвано грах~~ зелен. бъ. бля

Грахнувам, гл. учащ. и целово уподявам се, отпадам. грахнах съм и нямоча да стана. нграха, нграха до колко грахна ли и изгаснаха. в. и грохнувам.

Гранча, в. Гранъя

Гранъя, ем, гл. несвр. вина, старанно ~~ре~~ гане на нещо, в. вия. старая се

Граматик (тъ) книговник, който знае да чете и да пише. прочуе се найдем граматик, найдене, нде.

Граматица „ в. Гр. Труд. III 67, 77

Граматика (та), наука да се говори и пише правилно, 2) книга, що има грама тични правила. в. Словница, буквица

Грамтица

Грамуда, в. Грамада.

Грамотен, тна, тно, — и (та) който е грамотник, книжен, книговен, от грамотен. Безкнижен.

Грамуцки (та) в. Грамуда.

Грамотница (та) жена, която знае да чете

Гранъ, в. вгранило се, вгрдхнало и вдрдхнало се

Граница (та) предел, мерда, слог, синор, засечка, която отдвля една земя от друга две нивя или ливъ, ~~пръсто~~ (градина) ~~Знак~~ ~~поставена~~ той се напира на границите 2) ~~кадр~~ поставена мдра, излъзе от граници на благо приличие то, често любие то ту няма граница. в. Гран в' 3-то значение, бъ́рез, бо́чорок.

Граница (та) дърво от рода на дъбът, в. цвр.

Граничева, ва, о, — и (тъ) от дърво граница. Срдд село срдд гъричево, на дъбко на граничево.

Граничен, чна, чно, — и (тъ), който е на граница, в. ограничен, пограничен

Граничи, ши, гл. несвр. от граница, който е на две граници, който допира до друга граници. горна България граничи с' Турция, и Затидна с' Сърбия.

Гранчица (та) умал. от грана.